

بلوچی گدارانی تھافیمیززم

صیحہ علی بلوچ

ہیئت مسٹر لیں، گورنمنٹ گرلنڈہائی اسکول امین آباد بروری روڈ کوئٹہ

Abstract:

Feminism is such a movement which purpose to respect woman in a society to bring equal to men so that they lead a standard of life as men. In Balochi literature we can see severe instance where a gist of feminism exist. If we talk about Balochi Novel. It is read in a larger quantity than any other field of fiction. In Balochi novel a gist of feminism exist. Balochi novels are written various subjects which are composed of rural, urban, philosophical, and social subjects.

In all these subjects the character of woman exists in different forms. There is no during that the rule of women in Balochi society has a great importance. In this respect the idea of feminism in Balochi literature is indispensable. In this research paper the research of feminism is Balochi Novels is observed.

گچین لبز: فیمیززم، تیاب دپ، مارشت، ایمنی، ہوشام، شپ چم

چجارت:

بلوچی نوکیں دورے لبزاںکے بازیں شعری ہرداںکی تھرانی سرا تحریک بوتگے بازیں نوکیں لبزاںکی تھر بلوچی لبزاںکے بہر جوڑ بوتگے آنت، ہے تھر اچے کیے گدارانت۔ بلوچی زبان کسے گشی ہر بیتے باز دیرانت کہ ہما وحدہ زمانگے مردمان و تی شپ پاسی ہوہدے کسے ہ داستان گشتگ، چکاں و تی پیریں مات یا پیروک ہ کراؤتی اے ٹن پروشگ، بلے نوکیں زمانگے اے ربیت مرٹ بوتگے کسے گشی ہ جاہ کتاباں گپتگے کتاب ہ جاہ مر و پی بانداخت نیٹ، موبائل ہ کمپیوٹر اال گپتگ۔ اے حباب کسے گشی ہ کہن ہ قدیمیں ربیت وہدہ دنیا مجاہ چیر تینگے ہ گارنگ، بلے کسے کہ مردمانی دلانی میراث بوتگے آنت کجا گارہ بیگواہ بنت۔ بس کسے گشی ہ رنگ ہ راحبند مرٹ بوتگے آنت۔ گیدی کسے ہ داستان ہ چے آزمانک پد گدار (ناول) بلوچی لبزاںکے ہ تھا آنکے ہووار بوت۔ گدار ہ بابت ہ شرپ شاد نہشته کنت۔

”گدار ہمار دا نکی کسے ہ گوش آنت کہ ناں آ داستانی وڑا انت ہ ناں آئی ہ تھادت سازیں ہ جیال جنگ ہ اڑانی گپ بیان کنگ بوتگے آنت ہ ناں لس کہانی وڑا آہانی بنیاد جن، دیہہ ہ بلاہانی سرا ایرانت۔ گدار ہ کسے ہ گوتگ بیت کہ ماں آئی ہ تھا سادہ ہیں زبان ہ زندگی ہ کسانیں واقعہ ہ مک روچی چست ہ ایرا نچیں وڑے بیان کنگ بنت کہ وانوک گوں وشی ہ آہا وانیت۔ اے و تی پلاٹ، ندارگ سازی، گپ ہ گالانی و سیلہ ہ ودی کنگ بیت ہ ہے چیز ناول ہ الی بہر زانگ بنت۔“ (شاد، 2017: 47)

بلوچی ردانک ء اے تھر بندات ء یک دری تھرے که ایشی ء بنداتی ڈروشم یک رجانک گنگلیں گدارے ”پیر مردوزر“ ء نام ء زانگ بیت۔ اے گدار در ملکی نبستہ کار ”ہمنگوئے“ ء گدارانت کہ ”غموٹ بخش صابر“ ایشی ء بلوچی زبان ء رجانک کنت ء اے گدار قسطوار ہفتگی تاک ”نو کیں دوڑ“ ء چھاپ ء شنگ بیت۔ اے گدار اولی قسط ۸ جون ۱۹۶۷ء چھاپ بیت۔ اے گدار رجانک گنگلیں یے بیت۔ بلے بلوچی زبان ء اولی گدار سید ہاشمی ء نبستہ کر گنگلیں ”نازک“ زانگ بیت۔ شریف میر و قی نبستہ کے ء تھا نبستہ کنت۔

”بلوچی ردانک ء سپردیم ء جنزان بیت انت، کہ ہے مز نیں پندے بُرگ ء پد سال ۱۹۷۶ء
مارا“ نازک ”چاپ ء شنگلی ڈروشم ء گندگ ء کنیت انت، اے بلوچی لبز انک ء اولی گدار سید ظہور
شاہ ہاشمی ء جہدانی برور دا انت۔“ (میر، 77:2016)

سید ہاشمی ء ”نازک“ ء عبادت ء بازیں نبستہ کارانی حیال انت کہ اے سرجین گدارے نہ انت بلکن ء گدار کے بزاں (ناولے) اے گپ وقی جاہ ء بلے اے گدار اراء تھائیمیززم ء سرجین عکے پیشدارگ بوتگ۔ پدا بلوچی زبان ء اولی گدار نام ھم یک زابولے ء نام انت۔ بزاں ”نازک“ نازک یک جنین کارتے کہ اے گدار سرجم ء ہے جنین ء کش ُ کر ٰ تاب وارت۔ اے گدار یک تیاب دپی جنین (نازک) ء کسے انت کہ بلوچستان ء تیاب دپ ء چاگر دع پیشداریت ء یک جنینے ء تب ء آئی ء اندری مارشانی در نگازی کنت۔ اے گدار اراء تھا یک بلوچ جنینے ء زندے لوگی اڑہ جنجال باز جوانیں رنگے عپیشدارگ بوتگ انت چو شنک:

”بانک کجام گپ ء بجنماں، من وقی دز گوھار ء سیر ء شتاں، پدء کہ آتاں گشت ئے کہ بیکہ منی جوست ء پراشنگ ئے، من گشت تو اداء نہ بیتگ ئے بلے منی گپ ئے چھ گوش نہ داشت ء چوست ء منی سین گڈگ ئے دات انت ء چہ لوگ ء درئے کت۔“

ھاھاھا۔ بانک ء وقی ابو دگ ء پدء ھکو لے جت ء گوشت کم بھت ترا بر ابر گڑا سے گڈگ ئے دات۔“ (ہاشمی، 66:1976)

انچو کہ گدار ”نازک“ پہ وقی نام ء ووت یک فیمیزرم ہے حساب ء بلوچی زبان ء دگہ یک گدارے ”ماہیکان“ کہ اے گدار، آدم (شے بر کت) ء نبستہ کر گت۔ اے گدار ہم پہ وقی نام ء فیمیزرم ماہیکان یک جنینیں کارتے۔ اے گدار شاہ کارتے ہے جنین ”ماہیکان“ انت۔ ماہیکان کہ آئی ء را ”ملوک“ ہم گشگ بیت یک ایمنی دوستیں جنینے۔ اے وقی راج ء سانگبندانی نیام ء ایمنی لوٹیت۔ ہے گدار یک بھرے دلگوش بکن ات۔

”منی نام ماہیکان انت، بلے مردمان منی نام ملوک ایر گنگ۔ داں سوراء پیسر اگاں کے ء منی نام زانگ گڈاں آمنی مات ء پت بوتگ انت۔ سوراء رند منی لوگ واچہ وشدل ء منی لوگ ء مردم

مدام من ءملوک ءعنام ءتوار کن آنت۔ من وتي لو گواجه ءدومي لو گي آل۔ مني اپوگ ءسانگ گوں وشنل ءشش سال پيسر بوتگ ءآئي ءسند چج من مستزانت ءدوچک ءمات انت، آئي ء دوھين چک بچک آنت۔ مني سورپاري سال ءايرهت ءبوتگ آت ءنوں دگه گرمage پيداک انت۔ من وتي پت ؋لوگ ءاپه وتي کستريں برات ءيک گھارے ءمنا يك براتے چ دومي مات ؋ است انت۔ مني مات بيران بوتگ ءنوں لوگ ءمني ما توئپت آنت، پت گيشتر نادراه انت ءبيري ؋ جنگ پروشنيگ۔ مني برات مير آباد ءكماش ء كهدہ انت۔ مني لوگ واجه وشنل تيگاپ ؋ مير انت۔” (آدم، 6:2017)

اے گدار یک چاگر دی اُو اقتعانی کسے ءایشی عشاہ کارست "ماہیکان" انت۔ ماہیکان، آروس گوں میر و شدل عبیت که وقی ہند، یک نامداریں مردے بیت، آئی لوگ واجہ اچہ آئی پیسر ہم یک آروے کرتگ۔ اے گدار، تھا آدمگ کارست وقی جاهاء بلے ماہیکان، جنديپ جنین، زالبولاس یک درور، مثالے، پکيشنے اے گدار، تھا فیمييزم، رنگ، ڈروشم گندگ بیت۔ بلوچي زبان، بازيس گداراني تھا جنین، رنگ، ڈروشم، آئي بالاد، کر دپيشدارگ بوتگ انت، ہے رنگ "فقير محمد عنبر"، گدار "تل، توار"، ہے زالبول، جنین، کارست جوانيس رنگ، گندگ بیت۔ اے گدار، بابت، ٹشك بیت که اے گدار بلوچي، اولي نبشيته کر تکلين گدارانت، بلے چھاپ، ٹشك دير، بوتگ۔ "فقير محمد عنبر"، اے گدار، بابت، گدار، پيش، گال، تھا "ابراهيم عابد" نبشيته کنت۔

”تل ء توار ء سر جھي ء وانگ ء مردم زانت که اے ناول ء قصہ باز جوانیں قصہ یے کہ الیشی ء تھا جتناجتائیں جاوران ء شریں پیسے ء ہمدپ کنگ ء جوڑینگ بوٹگ۔ الیشی ء تھا کارندہانی کاران ء گوں اصلیں زندہ چاگردی جاوران ء مز نیں سیالداری و نزیکی ہست۔۔۔ آئی ء ناول ء تھا مردم ء بلوچی چاگرد ء سر جبیں عکسے گندگ ء کیت ء ہے پیم ء آئی بنگپ ء را پیچ جاگہ سرگونزہ کنگ۔۔۔“ (عامد، 2001:5)

اے گدار، دوکارست کیے شہر، کماش میر باران، چک علی، دومی وش بالادیں بی بی عائشہ انت۔ علی و تی پت، پکیں بچک بیت کہ آئی اپ، لاد، نازرو دینتگ، بلے علی، عیمات علی، کسانی، وفات کنت، علی، عرائل جننگ، باز شوق بیت، علی، نل، راپ، باز هب، دواھگے جنت۔ پکیشکه باز بینے علی، نل، توار، اپ، دیوانگ بیت۔ ہمے ڈا بانکیں عائشہ ہم علی، یک دیوانگے بیت، علی، عائشہ، زلفانی اسیر جوڑ بیت۔ اے دوینانی مہر، گپ، دوینانی لوگ، مردم ہم سہی بنت۔ اے گدار، پک بہرے دلگوش، لکن ات۔

”علیٰ ءراحال ءگپت کہ عائشہ آرالوٹنگ۔ آئی دل ءگر کئے جت۔ پرے جبرء کہ عائشہ ءپس ء دیء ودت آئی رنڈء مردم دیم دا تگ۔ حدابزانتے راه آئی چون رُرت۔

علی۔ ہانی! عائشہ ترا ولیت۔ وش وش نہ انت، نل ء بجن۔ سردارء گشت۔

منی سرپہ عائشہ سد کہ انت۔ نل والی انت۔ آمنی ہر دو کیں دید و کاں بہ لوٹیت۔ حاضر
انت۔ علی ء تو اک کہ عائشہ ء گوشان کپت۔ چو گنوک ء چست بوت علی۔ منی ساہ ء بدل۔۔۔ زند
ء مراد تو اہت یئ۔ من زانت تو کائے۔۔۔ من دل ء گوشان تئی تو اک اشتنگ۔ چماں راہ
چارات۔

بلے۔۔۔“

ماں ء گپت داشت۔ عائشہ شدء سر اکن۔ عائشہ و تاء راثپ ات۔ ماں تو منازبان داتگ کہ
منی دل ء مول ء پیلو کنے۔ نوں منا موه انت۔ بل کہ دل ء سیر ء علی ء را۔۔۔ و تی زندء مرادء
دید ارء کنیں” (عنبر، 87:2001)

اے گدار بلوچی زبان، بند اتی گدار انت، ایشی، تھا جنین ء زالبول، جوانیں کردے پیشدارگ بو تگ۔ عائشہ و تی ہندء دمگ، میرء
با نمیں جنک انت۔ آعلی نامیں بچکے، مہرانی و اھگدار بیت کہ علی نل، جنگ، ء بل بیت، عائشہ علی، غل، ء تو ارء پہ دیوانگ بیت۔
اے گدار، کسہ علی، عائشہ، مہرانی، چپ، چاگرد، ابید، چاگردی، حیڑہانی، کش، کر، ہم، گوزان، کنت، آسر بیت۔ ہے وڑا فقیر محمد عنبر،
دگے یک گدارے ”رژن، شہار“ انت۔ اے گدار، تھا یک چاگردی کسی، دیما آرگ بو تگ، وانگ، زانگ، بابت، اے گدار
یک بلا نمیں سکینے زانگ بیت۔ ہے حساب، اے گدار، تھا جنین، زالبول، کرد، ہم، شریں، وڑے، پیشدارگ بو تگ، فیمیززم،
رژنا، ہی شے، ہم، ہے گدار، تھا است انت۔ چو شکه دلگوش کن ات۔

”یک روپے میتگ، از گار دلمرا دء، لوگ بانک شاہنماز دیمپ، ڈگاراں روگ، ات۔ راہ، گوں نوری
دپ، کپت، سلام، درہ بات، پدحال، ہمد، شاہنماز و تی، زہگانی، وانگ، زانگ، قصہ، کرت۔

منی زاگ نوں پہ حیری شہ، ہندی اسکول، دربرگ، انت، شہر، مستریں اسکول، روت، داخل
بیت، شہ، او، پد، منے، واہش، ہمیش، انت، بخاہ، بہ، روت، بہ، وان، ایت، حدا عمرے، بہ
دن، ڈاکسروٹ، بیت۔

نوری جھست کرت۔ اے چنت سال، مدت بیت۔ شاہنماز گشت، ادء، دگہ، یک
سالے۔۔۔ دو سال شہر، گڑا دیمپ، ڈاکسروٹ، وانگ، بخاہ، برال، درس، ہشت، شہ، سال
بت۔“ (عنبر، 8:2018)

اے گدار، تھا جنین اُرالبولانی ہم وانگ، باہت اے کسے آرگ بوتگ، بلوچ جنین آدم پا وانگ، سکینے دنگ بوتگ۔ ہے رنگ، دے گے یک گدارے ”مہر، ہوشام“ انت۔ اے گدار غنی پرواز، نبشتہ کرتگ، غنی پرواز فکشن نبشتہ کنوکیں لبڑانت، کو اسے بلے غنی پرواز، بلوچی زبان، بازیں تھرانی سراکار کرتگ، چوش کہ شاعری، پٹ، پول، شر گداری، فلسفہ لبڑانگی تکنیک، سرا ہم کتابے چھاپ، ٹشناگ کرتگ انت۔ غنی پرواز، گدار ”مہر، ہوشام“ یک مہر انگی کہے بلے اے کسے، تھا بازیں چاگردی اور بیدگی جیڑہ، واقعات ہم بیان کنگ بوتگ انت۔ اے گدار، بُنگی کارست یک بچکے اسد اللہ انت، یک جنکے شاہدہ انت۔ اے گدار یک بھرے دلکوش کن ات کہ وہ دے اسد اللہ، شاہدہ، گندیت، یکے دومی، گوں ایشانی پچاروکی بیت۔

”تو بزاں ماسٹر داد محمد، چکئے؟“

ہو۔۔۔ بلے زاناں تو منی پت، اے زانے؟

جی ہو۔۔۔ سا لے، کساس، منی استاد ھم بیتہ۔

تو بزاں منی پت، شاگردے؟ جنین آدم، اپہ، وشی، بچندگ گُشت

ہو

تئی نام اسد اللہ انت ناں۔؟

ہو۔۔۔ مردیں آدم، سر سرینت۔

تئی کسب چی انت۔؟

ماھیگ، یہ بیمار۔۔۔

تئی بیمار کجا بیت۔؟

من، منی ڈولیں دگہ لہتیں در نیامی در جہے یہ بیماری، چہ گوار، نیادی، اپنگ، اپاگاں، اشانی، گوش،
لیکال زوریں، کراچی، سیلوں، دیم دیں

تئی نام، کسب؟

منی نام شاہدہ انت۔۔۔ من گر لزہائی سکول گوار، ایس ایس ٹی جزر لال۔

تو بزاں وہی پت، کسب بر جاہ داشتگ۔؟

ھو۔۔۔ آئی ء سر شرینت ء گشت، باز دیر بیت۔ پیشکاموکل لوٹاں۔۔۔

پداپا داتک ء سیل و سواد ء را گپت۔“ (پرواز، 12:2000 / 11)

غنى پرواز اے گدارء جنک ء بچکے ء مهرانی انچیں کہے کہ اے دونیں جنک ء بچک کیے دومی ء گون ء مہربیت ء آہانی آرس بیت۔ بلے بچک اسد اللہ وقت مہرء ابدمان ء نمیرانی ء واستہ چہ با تیل ء کوہء ووت ء دوڑدنٹ ء ونکشی کنت۔ اے گدارء تہا جنین ء کارست جوانیں رنگے ء پیشدارگ بوتگ چوکہ شاہدہ، یک انچیں مہری کارتے کہ ایس ایس لی انت، بزال اے چاگردء جنک ونت کنت ء سر کاری نوکری ہم کرت کنت۔ اے گدارء تہا فیمیززم ء جوانیں ء شریں نمو نگے است انت ء اے ہم پیشدارگ بوتگ کہ بلوچ جنین آدم ناوانتدہ ء بے تعلیم نہ آنت ء وقتی زندء بازیں فیصلہ آں ہم ووت وقتی دل ء رضا کرت کن آنت۔ غنى پرواز بلوچی زبان ء ہماکسہ نویس انت کہ آئی ء ڈرائیں کہانی تہا جنین ء زالبول جوانیں رنگے ء پیشدارگ بوتگ، آئی ء گدارانی بابت ء ”ڈاکٹر علی دوست“ وقتی کتاب ”بلوچی دیوان“ (دومی) ء تہان بشتہ کنت۔

”ان کے شائع شدہ ناولز میں ”مہرء ہوشام“ گوار کے پس منظر میں خواتین کے حقوق اور تعلیم نسوال کی اہمیت، جبکہ ”شپ جتیں راہی“ آواران (کولواہ) کے پس منظر میں مہرو محبت اور تعلیم کی اہمیت کے حوالے سے شامل ہیں جس میں ”شپ جتیں راہی“ کو صوبائی ادب ایوارڈ سے بھی نوازا گیا ہے۔“ (دوست، 139:2013)

غنى پرواز گدار بہ بنت یا کہ آزمائک آہانی تہا فیمیززم ء یک انچیں چید گے گندگ بیت کہ مردم پہ پھر گشت کنت، انچو کہ بلوچ چاگردء جنین ء را وانگ ء زانگ ء بابت ء آجوانی دینگ بوتگ، آئی ء وقتی زندء گوازینگ ء ہم آجوانی ء حق است انت۔ چوش کہ غنى پرواز گدار ”ماہ ء سر ہروچ چیر“ ء اے بہرء دل گوش کن ات۔

”مرچی چتو۔ چیزے شورو سلاہ کننگ لوٹاں۔ اگن منا اے لائک زانچے گڈا من جاڑیگاں۔ اگن یک وڑء لا ٹکنیں سے مردم بنت۔ اولی بلوچ بیت، دومی پنجابی یے ء سیکی انگریزے، تئی دل ء کئے شر تر زانگ بیت۔؟

ھاکہ کر دے شر تر انت ء پہ بنی آدم ء شر تر انت۔ تری بلوچے بیت، پنجابی یے بیت
یا انگریزے۔۔۔

اگن پہ تئی جنیں چکے ء دو و نائیں بچک گوا جار بیاریت، کہ چاہاں۔۔۔ یک
بلوچ بیت ء دومی سرائیکی یے یا پنجابی یے۔ ترا کجام دوستر بیت۔؟

”ھماکہ منی جنین چک، دوستربیت۔“ (پرواز، 2017: 42)

اے گدار، تہائیمیززم، لازوالیں عکے پیشدارگ بوتگ، بلوچی لبز انک، تھا اے ربیت، محکم کنگ بوتگ۔ غنی پرواڑ، ابید دے گے لہتیں کسے نویں است انت کہ آہاں بلوچی زبان، گدار نویں، ایتگ، گدار، دڑائیں ازمی ضرورت پیلو کرتگ انت چوش کہ اسلام دوستین، ڈاکٹر حنیف شریف، آدم (شے برکت) حیات شوکت، عبد اللہ پر دلی، محمد جان رضا، ڈاکٹر فضل خالق، بلوچی گدار، اے سفریک انجیں نام است کہ آئی، بلوچی گدار، لبز انک، آzman، گاریں استال، عبدالیک روثناہ، درپشاں کیں چارہ، ہی ماہے، پیادیما آورتگ۔ مروچی بلوچی لبز انک پہ ہے گدار نویں، پہر بندیت کہ آئی، اینکس گدار نویسٹگ کہ میان استمانی لبز انک، گوں دیم پہ دیم کنگ بہ بیت تاں بلوچی لبز انک پہ شان گشت کنت کہ منی پراہ، شاہیگانیں دامن، گدار نویسی جوانیں وڑے، بوہک، انت۔ ہے گدار نویں بزاں منیر احمد بادینی، یک گدارے ”پریانی پارت“، تہائیمنی تب، جذبک، انجیں عکس یے پیشداریت کہ ہر جنین، زالبول، زندہ، اے چیں وہد، پاس کائیت۔ ہے گدار یک کسانیں بھرے دلکوش کن ات۔

”من، چنکس وشاحت کے من گیشتر بے سار بوتاں، من تراجست ھم نہ کرت کہ تراچے،
ترسیت؟، پرچاکہ وتنی دل، تہامن زانت کہ تراپرچے ترسیت؟، تئی اے ترس منی دل، تہائی
مہراں گیشتر ترند، تیز کرت، من، اخچش تورت پیشکہ مروچی من مردے آں چپکہ ساری، من
تئی مردنه بوتگ انت چیا کہ لوزانی تھا یک تھا مے آت۔ یک حسن یے ات، یک لذت یے ات
وحدے تو و تارا گرست، گوشان بوت کہ ترا ترسیت!۔ ناز زانے اے چنکس شریں لوزے آت
تئی! باید انت کہ تو ھاڈول، ترس تانکہ من، وتنی مرد، بوہک، مارشت بیت کہ من اے مارگ
اے مارشت، چوچ وتنی دل، زیان کننگ نہ لوٹاں۔“ (بادینی، 2012: 41)

اے گدار، تہامنیر احمد بادینی، مہر، واہک، کہے در شان کنت، آئے کسے، تہا جنین، نفیسیاتی تک، پھناتاں دیماکاریت۔ ہے وڑا آجینن، مرد، نیام، یک ترسے بیت۔ ہے ترس، در نگاہی، ہم کنت، پیشداریت۔ منیر احمد بادینی، گدارانی تھا جاتا، عکیں بنگپ، سر حال است انت۔ بلے آئی، گدارانی تھا گیشتر راجد پتھری، چاگردی بنگپ است انت بلے اے ڈرائیں بنگپانی تھا جنین، زالبول، کارست جوانیں رنگے، پیشدارگ بوتگ۔ چوش کہ منیر احمد بادینی وہ یک مز نیں، واندگ، زانکارے پیشکہ آجینن، زندہ، دڑائیں چاگردی، نفیسیاتی جیڑھاں سر پدھ، شیوارانت پیشکہ آئی، گدارانی تھا اے وڑیں سر حال، بنگپ، گندگ، کئیت۔ آئی، گدارنے ایوک، بلوچ جنین، زالبول، کر دع پیشداریت بلکن، آمیان استمانی جھٹ، جنین، بالاد، وتنی گدارانی تھا پیشداریت۔ ہے رنگ، بادینی، دے گے یک گدارے کہ آئی، تھا جنین، زالبول، زیداری، براہداری، ہمرائی، آئی، کارگشادی، شاہو کاری پیشدارگ بوتگ۔ آگدار ”شاھکاڑیں شاری“ انت۔ ہے گدار، یک کسانیں بھرے دلکوش، بلکن ات۔

”شاری و تی لیویں ء پاھاز ء شون ء زانت، و تی مودانی گیسو کنگ ء زانت نوک نوکیں پر فیومانی ڈول ء زانت ء نوک نوکیں سینڈل ء کوشانی پادئ کنگ کس اچ آئی ھیل بکر تیں کہ و تی ڈرانیں ڈیل ء ڈول ء تھا آیک نوک تیں ء مادر نیں جنین آدمے ات۔ پمیشاوتی چھپ ء پوشک ء و تی چھپ ء گشاد ء و تی حرکتانی سبب ء آڑا جان دراھی ء پڑھ کار کنو کیں این جی او سو شل موبلاززر پہ یک دم فٹ یاں کرتگ ات۔ کہ ھر روح زیداریں لیویں ء گوں و تی نوک نوکیں ڈول ء پونی ء گیسوء و ڈوڑیں ڈیزاں ء سینڈل پادئ کنگ، و تی چھان سیاھ کناں، و تی ناھنار رنگ جنان ء جاتا جائیں بوھانی پر فیومان و تی بدن ء درنزاں آپ و تی کارء در کپت کہ و تی اید گہ ھمراھانی تھا آچ گلاں تاک ات، چیا کہ زباند انی، اڑھ جنجالانی حاتر را د ر گیجگ ء کارء و هدرء سرء پیلو کنگ ء تھا شاری مدام باج بر ت ء آئی باش ھم اچ آئی وش ات انت، کہ آیاں یک ماڈرن وانندگ ء پہنندگ ء ھندی نیں سو شل موبلاززرے دست کپتگ ات۔“ (بادینی، 2014: 5)

منیر بادینی، اے گدار، تھا یک جنینے کہ آئی ء نام انت شاری انچیں کارستے، شکل پیشدارگ بوتگ کہ یکیں وحدہ آبازیں خوبی ء جوانیاں بانک انت۔ اصل ء آئی ء کارست ء کرد بلوچ چاگرد، بلوچ چاگرد جنین ء زالبو لے، چیدگ انت کہ آواتندگ، مادرن ء کارء بدلین یئے۔ اے وڑیں جنین بلوچ چاگرد، تھا آئی ء شاہو کاری، وانندگی ء رہیدگ ء شانی انت۔ ہے وڑاے فیمیززم ء ھم جوانیں چیدگ ء نشان انت۔ اے وڑیں کارستانی سوب ء راج ء تب ء نفیسات ء چاگردی چست ء ایرانی سرا مردم اندازگ جت کرت کنت۔ منیر بادینی، و تی گدارانی تھا جنین، بازیں کارست پیشداشتگ چوش کہ آئی ء گدار ”شپ، چم“، یک کسانیں بھرے دلگوش کن ات۔

”تئی پس ء برا س ء چھپی نے احتگ چی۔؟ ہو، ذی گودی (منی جنین) ء نام، چھپی نے احت کہ منی آڈر لیں ہمیش دیگ بوتگ ء آگوئشگاٹ کہ تئی لوگ ء در اسلامت انت ء آوش انت کہ من گوں شما آرام ء سو گہ اُن کہ آیاں پکن چھپ ریشانی نے نیست، چیا کہ آتر اپہ شری زانت کہ تو ڈپٹی کمشنر ء پدا تئی خاندان ء زانت پمیشا آوش انت کہ من گوں شما ان۔ آترا سلام دیگا اتنت۔ من چپ بوت ء پداجست کرت: آیاں زربکار انت۔“ (بادینی، 2012: 58)

اے گدار، تھا زالبو لے کر دیک مز نیں آفسر، لوگ ء تھا پاگلکیں بزاں داشتھے، رنگ ء پیشدارگ بوتگ، بلے لوگ ء واجہ، دل، پر ائی، مہر، واہگ بیت۔ اے گدار، تھا فیمیززم، رنگ، دروشم است انت۔ بادینی، کر، جنینانی جاتا جائیں کرداست انت آوتی چاگرد، جنین، پیشداریت بلے آئی، کر، اھک جنین، کارست جاتا جائیں رنگ، انت۔ منیر بادینی، ابید دگے یک نامے ”استاد حیات شوکت“ انت، حیات شوکت بندرا یک شاعرے، و تی شاعری، نامدار انت۔ اے کماش مرچی اے دنیاء ساڑی نامہ انت بلے پہ

وئی زبان ءلبزاںکءو قی بے درویں مڈی یے سکشناںگ آنٹ کہ چہ ہے مڈیاں یکے آئیء گدار ”نازی ءبہرام“ انت۔ اے گدار یک چاگر دی ءمہر انگی کہے۔ بلے بازیں مردمانی گشناںگ انت کہ اے گدارے نہ انت بلکن ءیک گیدی کہے، بلے اے بلوچی لبزاںکء تھا گدارے شمار بیت۔ ہے گدارء نام ءچ پدر انت کہ اے گدار کارست یک بہرام ءدومی نازی انت کہ اے گدار ہے دوینانی مہرء کسہ انت۔ وہدے نازی کسان بیت گڈا آئی ءرا سردار نوبت خان ءلوگ ءآرگ بیت۔ ہے گدارء یک ٹکریے اے وڑ انت۔

”بلک زربانوئ نازی زرت ءدیم په گاڑی ءنیم گاشت بلک زربانوئ نازی گاڑی ء توک ءکت ءدیم په جہازء شست ء گرسیان (کملے ءنام انت) ء سربوت ء سردار نوبت خان ء ہمال دات سردار نوبت خان سک وش بوت ء نازی ء را ہماڑی کہ آئیء واسٹے جوڑے گشناںگ ء نازی ہماڑی ء توک ء برگ بوت ء دایان ء دیگ بوت گشناںگ بوت کہ نازی ء را پچ کسم ء تکلیف مہر سیت ! نازی سردار نوبت خان ء محل ء توک ء رو دینگ بوہ گات ء سردار نوبت خان ہروہد کہ نازی ء چارگ ء شست گڑا آیا ہر کسم ء میوہ پہ نازی ء آورت لوگ ء سردار ء گشت نازی تو گلش دگہ پھے چیز ء کارانت نازی ء گشت مناد گہ پنج چیز ء کار نیست نازی ء ہے پہت ء سمجحت کہ اے منی پت انت۔“ (حیات

(22:2016،

اے گدارء تھا یک گونڈیں جنکے ء کسانی پیشدارگ بوتگ کہ رندابے جنک مزن بیت ء سرجیں گدار ہے جنک ء بابت انت۔ اے گدارء تھا حیات شوکت ء یک انچیں کہے نہشته کر گشناںگ کہ یک نیمگے یک مہری کہے ء داستان یے تال دومی نیمگء اے گدارء تھا جنینانی چاگر دی ء مہر انگی زنداء آدینکے ہم پیشدارگ بوتگ۔ پیشکہ اے گشناںگ ردنہ بیت کہ اے گدارء تھا فیمیززم رنگ مان ء فیمیززم ئکے پیشدارگ بوتگ۔ چونائی جنکی ء جنینی کارست بلوچی گدارانی تھا زیات گندگ ء کنیت پر چاکہ بلوچ چاگر دء تھا جنین ء را یک باز جوان میں ء شریں بستارے دیگ بوتگ ء آئی ء ارزشت ء بستار پچ وڑاچہ مردیناں کم زانگ نہ بوتگ۔ البت ء لہتیں حد ء سیمسر گیشینگ بوتگ کہ اے مرد ء گنت ء اے جنینانی۔ بلوچی زبان ء دگے یک گدارے کہ باز واںگ بوتگ۔ اے گدار ”ڈاکٹر اسلم دوستین“ ء ”سو تکال“ انت۔ اے گدارء تھا ہم زالبول ء کرد ء کارست شریں وڑے ء پیشدارگ بوتگ۔ چوش کہ ہے گدارء یک کسانیں بھرے دلکوش بلکن ات۔

”جنکے نات۔

یک ھزا گنگیں آھو گے ات۔ کہ رم ء تھا ات ء درآمد ات۔۔ پادے گشے کمیں چہ زمین ء چست انت۔ یا و منی حیال ات۔۔ قدمہ بالادر گنگ ء دانگ و من پچ گشت نہ کنیں ھا کترہ ء ساھتناں آئی ء زریں چھانی تھا بڈاٹ ء گار بو توں۔ دل ء گوا بدار پاداں مرد۔ کہ نوں تو شت نے، راست

هم ھمیش آت۔ من ے غلامک، ھم بری زندی ھمائی ۽ غلام بو توں تیاب دپ ۽ سهر چکیں ریکانی
سر ۽ تجھک داتگ آت منی یک کشنے ئیدار کر ٿا تگ ۽ مشتگ ات ۽ ترمانی سرا آت۔۔۔ ھالو ۽ نازینک
جان ھمے زرم گون وقی دز گهاراں اتنک ۽ منی دیم په دیم نشت آنت۔ درست سر ۽ یتم سریں جنک
انتنت۔ درستان نوک تیجاریں ماشی نہال درستان ات ۽ دپ اش یک ڪلگ ات ۽ صوتے جنگ ۽
انتنت که۔

میر وزیر گلی

سالے یک برے رڈی

جنگاں میر وزنہ کشتے۔

پچکاں چانگاں نہ وارتے۔

صوت ۽ جنگ ۽ پد۔۔۔ درستان وقی نہال، تیاب ۽ چولانی ھمراہ دات آنت۔

”بیا چانگاں بھر انت! بیا چانگاں بھر انت۔

جنگاں تو اپر پرجت۔“ (دوستین، 61: 2008)

ڈاکٹر اسلم دوستین ۽ اے گدار یک نیمگے بلوچی لبزاںک ۽ تھا یک گیشی یے ۽ اے گدار ۽ تھا بلوچ چاگر ڊجتا نیں تک ۽ پہناتا نی سرا
چھاشانک ڏنیگ بو تگ ۽ کسہ نبشتہ کنگ بو تگ، ہے وڑاے گدار ۽ تھا بلوچ چاگر ڊجتھا جنین ۽ زابول ۽ کرد، ہم پیش دارگ بو تگ۔
پمیشکا مأگشت کنیں کہ اے گدار ۽ تھا فیمیزیزم ۽ شریں عکسے پیشدارگ بو تگ۔ بلوچی گدارانی تھا انچو کہ اے دگے بنگپ ۽ سر حالانی
باہت ۽ کسہ آرگ بو تگ، ہے وڑا جنین ۽ زابول ۽ بازیں چاگر دی ۽ رہیدگی جیڑھ ۽ ایشانی ڏور کنگ ۽ باہت ۽ ہم نبشتہ کنگ بو تگ۔
بلوچی گدارانی تھا زابول ۽ جنین ۽ انچیں عکسے پیشدارگ بو تگ کہ آئی ۽ تھا جنین ۽ وانگ ۽ زانگ، آئی ۽ لوگی کسب، کارگسی کسب، آئی
رشتگ، جذبگ، واھگ ۽ تب ھم گندگ ۽ کئیت۔ بلوچی لبزاںک ۽ گدار ۽ سفر چ نازک ۽ بیت کہ اے اوئی گدار یک جنین یے ۽
نام ۽ شنگپ انت بزاں ”نازک“۔ ہے حاب بلوچی لبزاںک ۽ گدار ۽ مستریں نام منیر بادینی انت کہ آئی ۽ گدارانی گیشتری بھر ۽
فیمیزیزم جوانی سرا گندگ ۽ کئیت۔ ہے رنگ غنی پروا ۽ گدارانی تھا ہم فیمیزیزم ۽ لازوالیں دروشم گندگ بنت ۽ آئی ۽ گدارانی
نامات ہم زیات جنین کارست انت کہ وت فیمیزیزم ۽ چیدگ انت۔

بلوچی گدار ئە تهافیمیززم ئەرنگ ئە درو شم چې بنداتی ئەھوارانت، بلوچی گداروتی بىنگپ ئەپەناتانی حساب ئە فیمیززم ئە جوانیس درو شم سەرانت بلوچی ئە اولى گدار "نازک" ئە بگرداش داش انوگ ئەھرچى گدارنویسگ بوتگ، آھانى بىنگپ گىشىترگوں جىنин آدمانى اڑ ئە جخالاں گوں بندوک ئەنت پەميشىكا اگاھ ھوارىيى رىنگ ئەچارگ بېيت داش زانگ بېيت كە بلوچی گدار ئە تهافیمیززم ئە درو شم است انت.

شوندائي کتاب:

آدم(2017)ماهیکان، بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

بادینی، م(2012) پریبانی پارت، نیو کانچ پبلیکشنز

بادینی، م(2014) شاری، نیو کانچ پبلیکشنز

پرواز، غ(2000) مهر، ہوشام، بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

پرواز، غ(2017) ماہ، سرور، عچیر، بلوچستان اکیڈمی تربت

حیات، ش(2016) نازی، ہبہرام، بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

دوستین، ا(2008) سوتکال، گام پبلی کیشنر گواردر

دوست، ع(2013) بلوچی دیوان، بلوچی لبڑانگی دیوان کوئٹہ

شاد، ش(2017)، رد انک سرہ شعر، بلوچی اکیڈمی کسہ

عابد، ا(2001) پیشگال، نل، توار، فقیر محمد عنبر بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

فقیر، ع(2001) نل، توار، بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

فقیر، ع(2018) رژن، شہار، ریدگ پبلیکشنز بلوچستان

میر، ش(2016) نہشناک، تاکبند ازم کولواہ

ہاشمی، س(976) نازک، ندکار شنگکار